

Wim Sonneveld, Zo Heerlijk Rustig

Heel alleen aan het strand
Lekker lui in het zand
Zo heerlijk rustig

Met je hoed heel gracieus
Op de punt van je neus
Zo heerlijk rustig

Er kwam een bootje over zee
Dat nam al je misere mee

En je ligt heel alleen
Alles is om je heen
Zo heerlijk rustig

Er klinkt een mondharmonika
Die speelt do re mi fa sol la
Tra la li tra la la
Zo heerlijk rustig, ja ja

En een deuntje ontstaat
In dezelfde maat
Heeft een heel eigen taal
En het klinkt allemaal
Zo heerlijk rustig

De man met de mondharmonika
De kinderen met hun pa en ma
En de golven op zee
Deinen rustigjes mee
Zo heerlijk rustig

En in de lucht daar drijven nou
Wat witte wolkjes in het blauw
Niet te gauw, niet te gauw
Maar heerlijk rustig
Ja ja

En heel stil, heel tevrede
Zakt de zon in de zee
Zo heerlijk rustig

Zet de lucht en het strand
In een laaiende brand
Zo heerlijk rustig

En plotseling zwijgt de muzikant
De kinderen zitten hand in hand
Maar de zee ruist nog voort
Dat is al wat je hoort
Zo heerlijk rustig

De mensen blijven even staan
Voordat ze weer naar huis toe gaan
En ze zuchten voldaan
"Wat was dat rustig"
ja ja